

หลวงพ่อวัดไร่ขิง

วัดมงคลจินดาราม

ประวัติหลวงพ่อวัดไร่ขิง

องค์หลวงพ่อวัดไร่ขิงเป็นพระพุทธรูปปางมารวิชัย ขนาดหน้าตักกว้าง ๔ ศอก ๒ นิ้วเศษ สูง ๔ ศอก ๑๖ นิ้วเศษ ประดิษฐานอยู่บนฐานชุกชี ๕ ชั้น เบื้องหน้าผ้าทิพย์ปูดลงมา องค์หลวงพ่อวัดไร่ขิงประดิษฐานเป็นพระประธานอยู่ในอุโบสถ หันพระพักตร์ไปทางทิศอุดร (ทิศเหนือ) ซึ่งหน้าวัดมีแม่น้ำนครชัยศรีหรือแม่น้ำท่าจีนไหลผ่าน จากหนังสือประวัติของวัดไร่ขิงได้กล่าวไว้ว่า สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก)* ได้อัญเชิญมาจากวัดศาลापูน

*สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก ป.ธ.๓) วัดศาลापูน จ.พระนครศรีอยุธยา สมเด็จพระราชาคณะรูปแรก ที่อยู่นอกกรุงเทพฯ มีนามเดิมว่า พุก เกิดในรัชกาลที่ ๑ เมื่อวันที่จันทร์ แรม ๑๑ ค่ำ เดือน ๓ ปีชาล พ.ศ. ๒๓๓๗ เป็นชาวจังหวัดนครปฐม ถึงแก่กรรมภาพเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๗ สิริอายุ ๙๑ ปี พระราชทานเพลิงศพ ณ เมรุพิเศษวัดศาลापูน เมื่อวันที่ ๙ เมษายน พ.ศ. ๒๔๒๘ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมโอรสาธิราช เจ้าฟ้ามหาวชิรุณหิศ สยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานเพลิงศพ

สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก)

โดยนำล่องมาทางน้ำด้วยการทำแพไม้ไผ่หรือที่เรียกกันว่าแพลูกบวบรองรับองค์พระปฏิมากรรม เมื่อถึงหน้าวัดไร่ขิงจึงได้อัญเชิญขึ้นประดิษฐานไว้ภายในอุโบสถ ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ ซึ่งเป็นวันสงกรานต์พอดีจึงมีประชาชนจำนวนมากมาชุมนุมกัน ในขณะที่อัญเชิญองค์หลวงพ่อก่อนขึ้นจากแพ สู่ประรำพิธีได้เกิดอัศจรรย์แสงแดดที่แผดจ้ากลับพลันหายไป ความร้อนระอุในวันสงกรานต์ก็บังเกิดมีเมฆดำมืดทะมึน ลมปั่นป่วน ฟ้าคะนอง และบันดาลให้มีฝนโปรยลงมาทำให้เกิดความเย็นฉ่ำและเกิดความปิติ ยินดีกันโดยทั่วหน้า ประชาชนที่มาต่างก็พากันตั้งจิตอธิษฐานเป็นหนึ่งเดียวกัน ว่า “หลวงพ่อกจะทำให้เกิดความร่มเย็นเป็นสุขดับความร้อนร้ายคลายความทุกข์ให้หมดไป ดุจสายฝนที่เมฆนี้ตกลงให้ชุ่มฉ่ำ เจริญงอกงามด้วยธัญญาหารฉะนั้น” ดังนั้น วันดังกล่าวที่ตรงกับวันสงกรานต์หรือวันขึ้นปีใหม่ของคนไทย ทางวัดจึงได้ถือเป็นวันสำคัญ และได้จัดให้มีงานเทศกาลนมัสการปิดทองประจำปีหลวงพ่อดาวไร่ขิง สืบต่อมาจนถึงทุกวันนี้ตำนานหลวงพ่อดาวไร่ขิงนั้นจากคำบอกเล่าสืบทอดกันมา หรือที่เรียกว่า "มุขปาฐะ" มีหลายตำนาน ดังนี้

ตำนานที่ ๑ ครั้งเมื่อสมเด็จพระพุฒาจารย์(พุก)ชาวเมืองนครชัยศรี ได้มาตรวจเยี่ยมวัดในเขตอำเภอสามพราน ได้เข้าไปในพระอุโบสถวัดไร่ขิง หลังจากกราบพระประธานแล้ว มีความเห็นว่าพระประธานมีขนาดเล็กเกินไป จึงบอกให้ท่านเจ้าอาวาสพร้อมชาวบ้านไปอัญเชิญมาจากวัดศาลาปูนฯ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยวางลงบนแบบไม้ไผ่และนำล่องมาตามลำน้ำและอัญเชิญขึ้นประดิษฐานในพระอุโบสถ ตรงกับวันพระขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๕ วันสงกรานต์พอดี

ตำนานที่ ๒ วัดไร่ขิงสร้างเมื่อปีกุน พุทธศักราช ๒๓๙๔ ตรงกับปีสุดท้ายในรัชกาลที่ ๓ ต้นปีในรัชการที่ ๔ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก) ซึ่งเป็นชาวเมืองนครชัยศรี ในขณะนั้นดำรงสมณศักดิ์พระราชาคณะที่ "พระธรรมราชานุวัตร" ปกครองอยู่ที่วัดศาลาปูนวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้กลับมาสร้างวัดที่บ้านเกิดของตนที่ไร่ขิง เมื่อสร้างพระอุโบสถเสร็จแล้ว จึงได้อัญเชิญพระพุทธรูปสำคัญขององค์หนึ่งจากกรุงเทพฯ (จังหวัดพระนครศรีอยุธยา) มาเพื่อประดิษฐานไว้ในพระอุโบสถแต่การสร้างยังไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ ท่านได้มรณภาพเสียก่อน ส่วนงานที่เหลืออยู่พระธรรมราชานุวัตร (อาจ จันทโชโต) หลานชายของท่านจึงดำเนินงานต่อจนเรียบร้อย และบูรณะดูแลมาโดยตลอดจนถึงแก่มรณภาพ

ตำนานที่ ๓ ตามตำนานเป็นเรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมาเกี่ยวกับมีพระพุทธรูปลอยน้ำมา ๕ องค์ก็มี ๓ องค์ก็มีโดยเฉพาะในเรื่องที่เล่าว่ามี ๕ องค์นั้น ตรงกับคำว่า " ปัญญาดี ปาฏิหาริยกลินธุโน " ซึ่งได้มีการเล่าเป็นนิทานว่า ในกาลครั้งหนึ่ง มีพี่น้องชาวเมืองเหนือ ๕ คน ได้บวชเป็นพระภิกษุในพระพุทธศาสนาจนสำเร็จเป็นพระอริยบุคคล ชั้นโสดาบัน มีฤทธิ์อำนาจทางจิตมากได้พร้อมใจกันตั้งสัตย์อธิษฐานว่า เกิดมาชาตินี้จะขอบำเพ็ญบารมีช่วยให้สัตว์โลกได้พ้นทุกข์ แม้จะตายไปแล้ว ก็ขอสร้างบารมีช่วยสัตว์โลกให้ได้พ้นทุกข์ต่อไปจนกว่าจะถึงพระนิพานครั้งพระอริยบุคคลทั้ง ๕ องค์ ได้ดับขันธไปแล้ว ก็เข้าไปสถิตในพระพุทธรูปทั้ง ๕ องค์จะมีความปรารถนาที่จะช่วยคนทางเมืองใต้ที่อยู่ติดแม่น้ำให้ได้พ้นทุกข์ จึงได้พากันลอยน้ำลงมาตามลำน้ำทั้ง ๕ สาย เมื่อชาวบ้านตามเมืองที่อยู่ริมแม่น้ำเห็นเข้า จึงได้อัญเชิญและประดิษฐานไว้ตามวัดต่างๆ มีดังนี้

พระพุทธรูปองค์ที่ ๑ ลอยไปตามแม่น้ำบางปะกง ขึ้นสถิตที่วัดโสธรวรวิหาร เมืองแปดริ้ว จังหวัดฉะเชิงเทรา เรียกกันว่า "หลวงพ่อโสธร"

พระพุทธรูปองค์ที่ ๒ ลอยไปตามแม่น้ำนครชัยศรี (ท่าจีน) ขึ้นสถิตที่วัดไร่ขิงเมืองนครชัยศรี เรียกกันว่า "หลวงพ่อวัดไร่ขิง"

พระพุทธรูปองค์ที่ ๓ ลอยไปตามแม่น้ำเจ้าพระยาขึ้นสถิตที่วัดบางพลี เรียกกันว่า "หลวงพ่อวัดบางพลี" แต่บางตำนานก็ว่า หลวงพ่อวัดบางพลีเป็นองค์แรกในจำนวน ๕ องค์ จึงเรียกว่า "หลวงพ่อโตวัดบางพลี "

พระพุทธรูปองค์ที่ ๔ ลอยไปตามแม่น้ำแม่กลอง ขึ้นสถิตที่วัดบ้านแหลม เมืองแม่กลอง เรียกว่า "หลวงพ่อวัดบ้านแหลม"

พระพุทธรูปองค์ที่ ๕ ลอยไปตามแม่น้ำเพชรบุรี ขึ้นสถิตที่วัดเขาตะเคราเมืองเพชรบุรี เรียกว่า "หลวงพ่อวัดเขาตะเครา"

ส่วนตำนานของเมืองนครปฐมนั้นเล่าว่า มีพระ ๓ องค์ ลอยน้ำมาพร้อมกัน และแสดงปาฏิหาริย์จะเข้าไปยังบ้านศรีมหาโพธิ์ ซึ่งมีต้นโพธิ์ใหญ่อยู่ จึงได้เรียกตำบลนั้นว่า "บางพระ" พระพุทธรูป ๓ องค์ลอยไปจนถึงปากน้ำท่าจีนแล้วกลับลอยทวนน้ำขึ้นมาใหม่ จึงเรียกตำบลนั้นว่า "สามประทวน" หรือ "สามปทวน" แต่เนื่องจากตำบลที่ชาวบ้านพากันไปชักพระขึ้นฝั่งเพื่อขึ้นประดิษฐาน ณ หมู่บ้านของตน แต่ทำไม่สำเร็จ ต้องเปียกฝนและตากแดดตากลมจึงได้ชื่อว่า "บ้านลานตากฟ้า" และ "บ้านตากแดด" ในที่สุดพระพุทธรูปองค์แรกจึงยอมสถิต ณ วัดไร่ขิงเรียกกันว่า "หลวงพ่อวัดไร่ขิง" ส่วนองค์ที่ ๒ ลอยน้ำไปแล้วสถิตขึ้นที่วัดบ้านแหลม จังหวัดสมุทรสงคราม เรียกว่า "หลวงพ่อวัดบ้านแหลม" และองค์ที่ ๓ ลอยตามน้ำไปตามจังหวัดเพชรบุรี แล้วขึ้นสถิตที่วัดเขาตะเครา เรียกว่า "หลวงพ่อวัดเขาตะเครา"

เหรียญหลวงพ่อดำวัดไร่ขิง รุ่นแรก ปี 2467

เหรียญหลวงพ่อดำวัดไร่ขิง รุ่นแรก ปี 2467 จัดสร้างโดย หลวงพ่อใช้ ปติภูมิ เจ้าอาวาสวัดไร่ขิงสมัยนั้น มีทั้ง เนื้อทองคำ เนื้อเงิน และเนื้อทองแดง

ลักษณะเป็นเหรียญปั๊ม รูปทรงเสมา หูในตัว ด้านหน้า ตรงกลางเป็นรูปจำลองหลวงพ่อดำวัดไร่ขิง ประทับนั่ง แสดงปางมารวิชัย เหนืออาสนะฐานแบบผ้าทิพย์ ขอบเหรียญแกะลวดลายกนกอย่างงดงาม เหนือพระเศียรเป็นเส้นรัศมีเปล่งออกมาจากขอบเหรียญ ด้านข้างตรงพระชานูทั้ง 2 ข้าง มีอักษรไทยว่า “ทีร” และ “ฤก” อันหมายถึง ทีรฤก ใต้อาสนะจารึกอักษรไทยว่า “หลวงพ่อดำวัดไร่ขิง” ส่วนด้านหลังเป็นยันต์อักขระขอมซึ่งเป็น “หัวใจของยันต์ใหญ่” จารึกอยู่ในตาราง 25 ช่อง อ่านว่า “พุท ัง สะ ระ ันัง คัจ ฉา มิ ัม มัง สะ ระ ันัง คัจ ฉา มิ สัง ฆัง สะ ระ ันัง คัจ ฉา มิ” ช่องกลางของตารางเป็น “ตัวอะ” ซึ่งเป็นคำย่อของ “อะระหัง สัมมาสัมพุทโธ ภะคะวา พุทธัง ภะคะวันตัง อะภิวาเทมิ” ด้านนอกยันต์ด้านล่างมีอักขระขอมอีก 4 ตัว อ่านว่า “พุท ะ สัง มิ” อันย่อมาจาก “พุท ัง สะ ระ ันัง คัจ ฉา มิ” ซึ่งถือเป็นยอดแห่งศีล หรือ “ไตรสรณคมน์” ที่มีดีครอบจักรวาล ด้านล่างสุดระบุปีที่สร้างคือ “พ.ศ.๒๔๖๗”

เหรียญหลวงพ่อดำวัดไร่ขิง รุ่นแรก ปี 2467

<http://www.amuletheritage.com/p-8.html>

วัดไร่ขิง (วัดมงคลจินดาราม)

วัดไร่ขิง ตั้งอยู่ที่ตำบลไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม บนฝั่งแม่น้ำท่าจีนหรือแม่น้ำนครชัยศรี ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

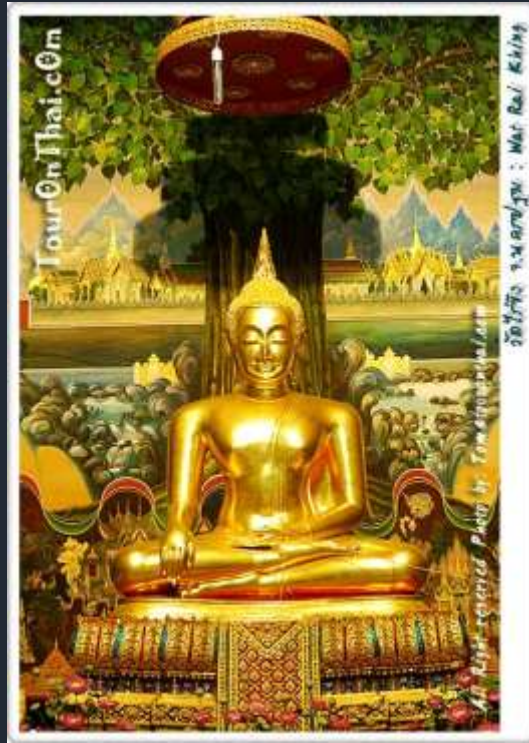
สมเด็จพระมหาสมณเจ้ากรมพระยาวชิรญาณวโรรส วัดบวรนิเวศวิหาร กรุงเทพฯ ทรงพระราชทานนามวัดนี้ว่า วัดมงคลจินดาราม (ไร่ขิง) แต่ชาวบ้านเรียกกันเต็ม ๆ ว่า วัดมงคลจินดารามไร่ขิง จนกระทั่งเหลือแต่ชื่อ วัดไร่ขิง

อาณาเขตวัดแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ เขตศาสนสถานและเขตสาธารณสถานซึ่งเป็นพื้นที่ของโรงเรียนและโรงพยาบาลมีถนนตัดผ่านกลาง

วัดนี้เป็นวัดราษฎร์

วัดไร่ขิง ยังไม่มีหลักฐานแน่ชัดว่าสร้างเมื่อใด อาศัยจากคำบอกเล่าว่า สร้างตั้งแต่ พ.ศ. ๒๓๙๔ สมัยสมเด็จพระพุฒาจารย์(พุก) รัชกาลที่ ๔ เป็นต้นมา

เมื่อสร้างวัดเสร็จได้อัญเชิญพระพุทธรูปมาจากวัดศาลापูน (ซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสมัยไทยล้านนาและล้านช้าง ตามตำนานเล่าว่าลอยน้ำมาและอัญเชิญขึ้นไว้ที่วัดศาลापูน) ตำบลหอรรัตนไชย อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยาประดิษฐานไว้เป็นพระประธานวัด ชาวบ้านเรียกว่า หลวงพ่อวัดไร่ขิง เป็นพระพุทธรูปเนื้อทองสัมฤทธิ์

ปางมารวิชัยแบบประยุกต์ หน้าตักกว้าง ๔ ศอก ๒ นิ้ว สูง ๔ ศอก ๑๖ นิ้วเศษ ลักษณะผิ้ว
ผายคล้ายสมัยเชียงแสน พระหัตถ์เรียวยาวตามแบบสุโขทัย พระพักตร์ดูคล้ายรัตนโกสินทร์
ประดิษฐานเหนือฐานชุกชี พระอุโบสถ เป็นทรงโรง ศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น ฝาผนัง
ก่ออิฐถือปูนหน้าบันเป็นลายพุดตาล ติดช่อฟ้าใบระกาหางหงส์ หลังคามุงด้วยกระเบื้อง
เคลือบสลับสี ชุ่มประตูเป็นลายปูนปั้นเครือเถา บานประตูด้านนอกเป็นลายรดน้ำรูปท้าว
จตุโลกบาล ด้านในเป็นภาพสีรูปอสุรยักษ์ เขี้ยวกาง บานหน้าต่างเป็นลายรดน้ำรูปต้นไม้
พร้อมด้วยสิ่งสาราสัตว์ ด้านในเป็นภาพเขียนสีรูปดอกไม้ ส่วนชุ่มหน้าต่างเป็นรูปปูนปั้นลาย
เครือเถา

รอบพระอุโบสถมีวิหารประจำทิศต่างๆทั้งสี่ทิศ หน้าบันใช้ปูนปั้นเป็นลายเทพพนม ไม่มีชุ่ม
ประตูหน้าต่าง ศาลาจตุรมุข ตั้งอยู่ด้านหน้าและด้านหลังของอุโบสถเป็นศาลาทรงไทย ๔ มุข
หน้าบันทั้งสี่ด้านมีภาพปูนปั้นเป็นเรื่องราวพุทธประวัติตั้งแต่ประสูติจนถึงปรินิพพานและการ

แบ่งพระบรมสารีริกธาตุ ขอบล่างเป็นรูปปั้นราหูอมจันทร์ ปลายเสาทุกต้นมีบัวหงาย มณฑป
กลางสระน้ำ เป็นที่ประดิษฐานรอยพระพุทธรบาทจำลอง ตั้งอยู่ด้านทิศตะวันตกของอุโบสถ

วัดไร่ขิงเป็นวัดที่พุทธศาสนิกชนรู้จักกันดี นิยมเดินทางไปนมัสการหลวงพ่อดำอยู่
เสมอ ทุกวันศุกร์และเช้าอาทิตย์จะมีตลาดนัดอาหารและผลไม้จำหน่าย ที่บริเวณริมแม่น้ำ
หน้าวัดเป็นเขตอภัยทาน รมรื่น มีปลาว่ายน้ำโตนับพันอาศัยอยู่ นักท่องเที่ยวสามารถซื้อ
ขนมปังเลี้ยงอาหารปลาได้อีกด้วย

การเดินทาง สามารถใช้เส้นทางได้ ๒ เส้นทาง ได้แก่

รถยนต์ ใช้เส้นทางสายถนนเพชรเกษม ผ่านสวนสามพราน ก็จะพบป้ายของวัดไร่ขิงอยู่ทาง
ขวามือ

รถโดยสารประจำทาง นั่งรถโดยสารประจำทางปรับอากาศชั้น ๒ จากสถานีขนส่งสายใต้
สายเก่า (กรุงเทพฯ-อ้อมใหญ่-สามพราน-นครปฐม) กรุงเทพฯ-ราชบุรี กรุงเทพฯ-บางลี่
กรุงเทพฯ-สุพรรณบุรีลงปากทางเข้าวัดไร่ขิงแล้วต่อรถโดยสารประจำทางเข้าไปยังวัดไร่ขิง

การเดินทางสู่วัดไร่ขิงและดอนหวาย จากกรุงเทพฯหากใช้เส้นทางเพชรเกษม ผ่านไปทาง นครปฐมเพื่อไปวัดไร่ขิง จะต้องกลับรถใต้สะพาน เพราะทางเข้าวัดไร่ขิงอยู่ขวามือ กลับรถ มาแล้วก็เตรียมชิดทางซ้ายมือ จะมีป้ายบอกทางวัดไร่ขิง ถึงวัดไร่ขิงแล้วจากซุ้มประตูวัดจะมี ลานจอดรถกว้างขวาง มีรถเข้าออกตลอดทั้งวัน มีรถหายเป็นประจำ ควรตรวจสอบตัวล้อค ต่างๆ ให้ดี จากนั้นเดินทางตรงเข้ามาอุโบสถ

บริเวณหลังอุโบสถวัดไร่ขิง จากลานจอดรถเดินเข้ามาจะถึงด้านหลังอุโบสถก่อน (ด้านหน้า หันไปทางแม่น้ำท่าจีน) บริเวณด้านในกำแพงอุโบสถจะมีพระพุทธรูปปางต่างๆ พระ ประจำวันเกิด รวมทั้งชีวกโกมารภักจ้** ที่เป็นที่ศรัทธาของประชาชนให้สักการะทำบุญ ฯลฯ

**ชีวกโกมารภักจ้ เป็นแพทย์ประจำพุทธองค์ ตามตำนานกล่าวว่า หมอชีวกโกมารภักจ้เป็น บุตรของหญิงงามเมืองนามว่านางคณิกา ต่อมาชีวกโกมารภักจ้ได้ศึกษาวิชาแพทย์กับอาจารย์ ทิศาปาโมกข์ ที่เมืองตักสิลา ก่อนสำเร็จหลักสูตรอาจารย์ของชีวกโกมารภักจ้ได้ทดสอบ ความรู้โดยไปหาพืชที่มีใช้ยามารายงานให้ตนทราบ ชีวกโกมารภักจ้ออกไปวิจัยพบว่าไม่มีพืช ชนิดใดที่ไม่สามารถนำมาดัดแปลงเป็นยาไม่ได้จึงชี้แจงให้อาจารย์ทราบตามตรง อาจารย์จึง อนุมัติให้สำเร็จวิชาตามหลักสูตรในที่สุด นอกจากนี้ชีวกโกมารภักจ้ยังเคยทำการรักษาพระ เจ้าจันทปัทมปัทมผู้มีพระอหยาศัยโหดร้าย โดยที่พระเจ้าจันทปัทมมีข้อแม้ว่าห้ามใช้เนยใน การรักษาเพราะเป็นสิ่งที่พระองค์เกลียด แต่ชีวกโกมารภักจ้ก็จำเป็นต้องใช้วิธีการรักษา ดังกล่าว จึงแอบรักษาโดยใช้เนย แล้วใช้เหวพริบเอาตัวรอดออกมา

ภาพขวามือคือชีวกโกมารภัจจ์

พระพุทธรูปปางประสูติ ด้านหลังของอุโบสถ (เป็นด้านที่เดินถึงก่อนหากมาทางรถ) จะมีลานกว้างประมาณ ๔x๔ เมตร ประดิษฐานพระพุทธรูปปางประสูติ จากนั้นเป็นพระพุทธรูปประจำวันเกิด ตั้งแต่วันอาทิตย์ ไปจนถึงวันเสาร์ แล้วมีหมอชีวกโกมารภัจจ์ อยู่ท้ายสุด ให้พุทธศาสนิกชนได้กราบไหว้เป็นสิริมงคล

หลวงพ่อวัดไร่ขิง หลวงพ่อวัดไร่ขิง เป็นพระประธานในพระอุโบสถวัดไร่ขิง อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม ไม่มีชื่อเรียกเฉพาะ ประชาชนทั่วไปมักเรียกว่า หลวงพ่อวัดไร่ขิง อนุโลมตามชื่อวัด ตามตำนานกล่าวว่าหลวงพ่อดำเนินด้วยเนื้อสัมฤทธิ์ ประทับนั่งปางมารวิชัยหรือปางชำนะมารแบบประยุกต์ หลวงพ่อวัดไร่ขิงมีลักษณะผิงผายคล้ายเชียงแสน พระหัตถ์เรียวงามตามแบบสุโขทัย แต่พระพักตร์ดูคล้ายรัตนโกสินทร์ ประดิษฐานเหนือฐานชุกชี มีขนาดกว้าง ๔ ศอก ๒ นิ้ว สูง ๔ ศอก ๑๖ นิ้ว

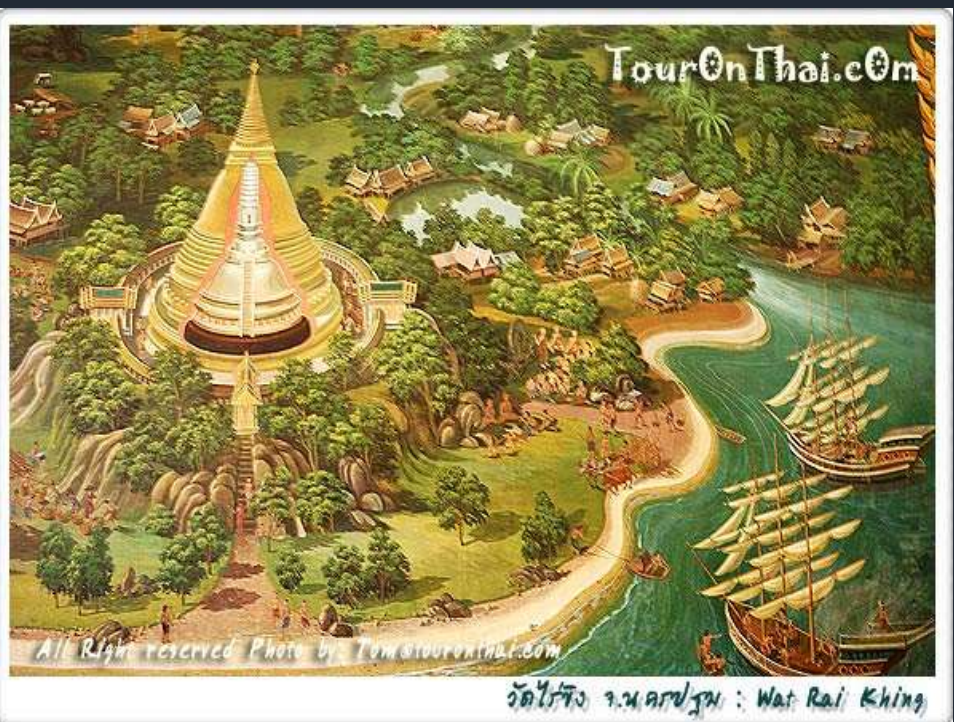
พระพุทธรูปปางประสูติ

พระพุทธรูปปางเลี้ยวโลก

ภาพมองหลวงพ่อด้านประตูโบสถ์

ภาพจิตรกรรมฝาผนังวัดไร่ขิง

คาถาบูชาหลวงพ่อด้านวัดไร่ขิง (ตั้งนะโม ๓ จบ)

กาเยนะ วาจาเยนะ เว เจตตะสา มะเหสีกขาเยนะ เทวะตายะ อะธิปาถิตัง อธิปาฏิหาริกัง มังคะ
ละจินตารามพุทระปะฐิมากะรัง ปุชามิหัง ยาวะชีวะญจะ สุกัมมิโก สุขะปัตถิตายะ

สวนหย่อมวัดไร่ขิง ศาลาท่าน้ำหน้าวัดไร่ขิง

รูปปูนปั้นเทพบนหลังคา

กุฏิไม้แกะสลัก (กุฏิสงฆ์ที่มีความสวยงาม)

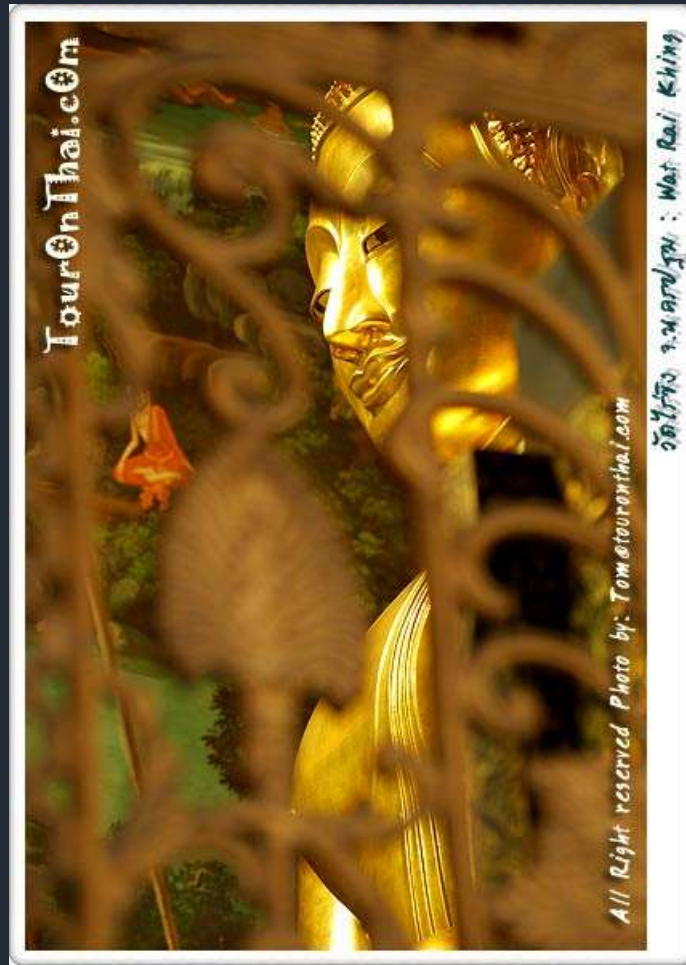

หอระฆัง มณฑป และยักษ์ทวารบาลประตู่

ทำน้ำวัดไร่ขิง

ทำน้ำวัดไร่ขิง บริเวณนี้เป็นที่สำหรับเลี้ยงอาหารปลา มีปลาขนาดใหญ่แหวกว่ายอยู่ชุกชุม นอกจากนี้ยังมีเรือบริการนำเที่ยวแม่น้ำนครชัยศรี เส้นทางที่นักท่องเที่ยวนิยมมากคือล่องเรือไปยังตลาดน้ำดอนหวาย โดยไม่ต้องเดินทางไปทางรถยนต์เพราะจะหาที่จอดได้ยากกว่าในวัดไร่ขิง อีกกิจกรรมหนึ่งของการมาเที่ยวที่วัดไร่ขิงที่ได้รับความนิยมมากคือการนั่งเรือข้ามฟากไปร้านอาหารบนแพฝั่งตรงข้าม กว๊วยเต็ยร้านนี้อร่อยเป็นที่รู้จักกันดี อิ่มแล้วมีเรือบริการข้ามฟากกลับมายังวัดไร่ขิง

สิ่งที่น่าสนใจอื่นๆ ในวัดไร่ขิงหลักๆ แล้วคนที่เดินทางมาก็เพื่อให้ได้สักการะหลวงพ่อวัดไร่ขิง อันศักดิ์สิทธิ์ เป็นที่เคารพศรัทธาของประชาชนจำนวนมาก นอกจากนี้ข้างๆ อุโบสถอันเป็นที่ประดิษฐานหลวงพ่อวัดไร่ขิงแล้วด้านข้างก็มีพื้นที่สำหรับถวายสังฆทาน

หน้าต่างอุโบสถวัดไร่ขิง จากด้านข้างของอุโบสถมองเห็นหลวงพ่อวัดไร่ขิงได้ชัดเจน สำหรับ
บานหน้าต่างมีเหล็กดัดลวดลายงดงามเหมือนกันทุกบาน ทั้งสองด้านของอุโบสถ

ลำดับเจ้าอาวาสวัดไร่ขิง

๑. หลวงพ่อจาด

๒. หลวงพ่อคง

๓. หลวงพ่อรักษ์

๔. หลวงพ่อม้วย

๕. พระอธิการไฉ่ ปติโกศล

๖. พระครูมงคลวิลาส (เฉย กิตติสาโร)

๗. พระอาจารย์ชื่น ปฎีกาโร (รักษาการเจ้าอาวาส)

๘. พระครูถาวรวิทยาคม (เพิ่ม ธิโกศล)

๙. พระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (ปัญญา อินทปัญโญ)

๑๐. พระพิพัฒน์วิริยาภรณ์ (แยม) เจ้าอาวาสรูปปัจจุบัน

ที่มา : Watraiking, <https://sites.google.com/site/watraikinganueng/> ,
(แหล่งอ้างอิง : หนังสืองานนมัสการปิดทองหลวงพ่อวัดไร่ขิง ปี พ.ศ. ๒๕๓๓),
หลวงพ่อวัดไร่ขิง.

พัตยศ สมณศักดิ์พระสงฆ์ไทย, <https://www.facebook.com/Pramahamint/> ,
ประวัติศาสตร์ สมเด็จพระพุฒาจารย์ (พุก ป.ธ.๓) วัดศาลาปูน, posted ๒๓
November ๒๐๑๖.

TOURONTHAI, www.touronthai.com/ , posted ๑๘ October ๒๐๑๗.
วัดไร่ขิง.

สุพล ศิริวิเชียร, ประวัติพระเครื่องเมืองนครปฐม,
<http://skeereewichien.blogspot.com/> , หลวงพ่อวัดไร่ขิง
อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม, โพสต์ 8 กรกฎาคม พ.ศ. 2554
amuletheritage.com